

SKRIFTERNA — DYRBARARE ÄN GULD OCH SÖTARE ÄN HONUNG

Syster Susan W Tanner

Unga kvinnors generalpresident

KUV:s brasafton för Unga vuxna • 11 september 2005 • Brigham Young-universitetet

Tack till denna underbara kör. Sången var vacker och inbjöd Anden. Jag uppskattade även inledningsbönen. Jag lade särskilt märke till att han bad om att var och en av oss skulle känna Anden i kväll och att vi skulle inspireras att veta hur vi behöver den personligen. Och det är verkligen också min bön. Jag är så tacksam för möjligheten att vara tillsammans med er i kväll. Men om jag fick som jag ville skulle det här mötet vara en riktigt gammaldags brasafton så att jag kunde bjuda in er i mitt vardagsrum och ha ett förtroligt samtal — precis som jag skulle göra om ni var mina egna barn, som är i er ålder. Jag skulle förmodligen börja med att berätta om min dotter som är missionär. Är inte det vad de flesta missionärsmammor brukar göra? Jag berättade för henne i ett brev nyligen att jag skulle tala i kväll om min kärlek till skrifterna. Hon svarade så här:

"Jag är glad att mamma ska tala om skriftstudier! Det känns som att det sätt jag har förändrats mest på är hur jag studerar skrifterna. Jag *älskar* att studera skrifterna nu. Jag är så glad varje gång jag har möjlighet att studera dem. Jag kan knappt förklara det, utom att jag känner det som det står i Alma 32:28, att ordet har blivit välbehagligt. Jag älskar det! Jag tror att jag brukade tycka om skrifterna och nu *älskar* jag dem! Min kamrat säger att hon alltid vet när jag ska använda ett skriftställe när vi undervisar, för jag lyser upp och börjar leta i skrifterna. Jag älskar att besvara andras frågor genom skrifterna."

Jag hoppas att min dotter har möjlighet att lyssna på mitt budskap i Australien och att hon blir ännu mer motiverad, om det är möjligt, i sina skriftstudier. Likaså hoppas jag att ordet också blir välbehagligt för er, som det är för henne och för mig, för skrifterna är verkligen "dyrbarare än guld [och] ... sötare än honung". (Ps 19:11)

Skrifternas sötma

Kommer ni ihåg Tevje i musikalen *Spelman på taket*, det fattiga mjölkbudet med fem döttrar som drömde om att bli rik? Vad skulle ni hoppas på om ni var

rika? Förmodligen en del av det som han hoppades på. Han ville vara framstående, ha ett stort hus, inte behöva arbeta så hårt och så vidare. Men det var inte det han önskade mest. Hans största dröm, om han skulle bli rik, kan verka ovanlig för oss. Kommer ni ihåg att han sjunger:

*I synagogan hade jag bästa platsen
om jag var rikast uti stan.*

Men ändå ödmjuk som herren har befallt.

*Jag kunde dryfta skriftens ord med lärde
om ja så ville hela dan.*

Det vore mig det bästa av allt.

(Text av Sheldon Harnick, "Om jag hade pengar",
Spelman på taket)

Om ni var rika, skulle ni då tillbringa er lediga tid med att studera och dryfta skriftens ord i flera timmar varje dag? Om ni var rika, skulle den sötaste glädjen ni kunde tänka er vara att ha mer tid till att studera skrifterna intensivt?

Att studera heliga böcker anses av ortodoxa judar vara en skön välsignelse och ett stort privilegium. Faktum är att enligt vissa judiska traditioner fick barnen som skulle börja studera Toran lite honung så att de skulle sammankoppla studierna av de heliga böckerna med något sött. Detta skulle understryka det som står i Psaltaren: "Hur ljuvligt smakar inte ditt tal! Det är sötare än honung för min mun." (Ps 119:103)

På liknande sätt görs en jämförelse i Psaltaren 19 mellan skrifterna och guld och honung. Psalmisten fröjdar sig i Herrens ord enligt följande:

"HERRENS undervisning är fullkomlig, den ger själen nytt liv. HERRENS vittnesbörd är sant, det gör enkla människor visa.

HERRENS befallningar är rätta, de ger glädje åt hjärtat. Hans bud är klart, det upplyser ögonen.

HERRENS fruktan är ren, den består i evighet. HERRENS domslut är sanna, de är alla rättfärdiga.

De är dyrbarare än guld, än mängder av fint guld. De är sötare än honung, än renaste honung.

Genom dem blir din tjänare varnad, den som följer dem får stor lön." (Ps 19:8–12)

Alla dessa ord i skrifterna — *undervisning, vittnesbörd, befallningar, bud, fruktan* (eller *vörndnad*) och *domslut* — är synonyma med Herrens ord, eller skrifterna. De är "dyrbarare än guld, än mängder av fint guld [och] sötare än honung, än renaste honung".

Ibland tänker jag att vi bör känna mer som Tevje och min missionärsdotter. Är skrifterna välbehagliga för oss — lika dyrbara som guld och sötare än honung? Mättar vi oss med dem, fröjdar vi oss åt dem och begrundar vi dem så som Nephi undervisade om? (Se 2 Nephi 4:15–16.) Hämför vi dem till oss så som Jakob rådde oss till? (Se 2 Nephi 6:5.) Söker vi dem för att lära oss Herrens specifika ord till oss — så att de leder till omvändelse, visdom, upplysning, uppenbarelse, tröst och glädje? Anser vi dem vara en av de mest ljuvliga, storslagna välsignelserna vi har?

Hungra efter skrifterna

Om vi hungrade mer efter skrifterna så skulle de bli ännu ljuvligare och dyrbarare för oss. För några månader sedan reste jag till Afrika där medlemmarna ofta var hungriga efter mat, men intressant nog ännu hungrigare efter att mätta sig med Herrens ord. I vart och ett av de fyra länderna jag besökte kände jag folkets andliga kraft och stora tro. De hade så lite av det timliga, men de var rika andligt sett. De hade evangeliets glada budskap — skrifternas rena och dyrbara sanningar. Deras välanvända skrifter var med dem till varje möte. De undervisade ur dem, läste ur dem, kunde dem och älskade dem.

Faktum är att på ett sakramentsmöte kom en ung man fram till talarstolen utan något annat än sina skrifter. Han betedde sig som ungdomar ofta gör när de håller tal, när de böjer ner huvudet och trampar med fötterna, men hans budskap var kraftfullt. Han undervisade om offer och tog först upp skriftställen från Gamla testamentet om blodsoffer. Därefter gick han mycket obesvärat till 3 Nephi i Mormons bok och sade att det gamla uppfylldes genom Frälsarens ankomst. Sedan dess har Frälsaren begärt att vi ska offra ett förkrossat hjärta och en bedrövad ande. Han använde inga anteckningar, bara sin kunskap om läran. Det var ett bra exempel på hur var och en av oss bör undervisa ur skrifterna.

Jag tänkte återigen på Psaltaren 19 i förhållande till dessa medlemmar. Herrens undervisning hade varit

orsaken till deras omvändelse. Herrens vittnesbörd gjorde dessa enkla, intelligenta människor visa. De hade ett ljus i ögonen och glädje i hjärtat eftersom de fick ta del av Herrens undervisning, vittnesbörd, befallningar och bud. På en plats jag besökte gick de så länge som fyra timmar för att komma till ett möte. De hade inga kommunikationsmedel, ibland inga skor och ytterst lite att äta. De är fattiga bönder som utsatts för svår torka i flera år. Men de mättade sig ändå med Guds ord. Det var "dyrbarare än guld [och] sötare än honung".

I ett annat afrikanskt land fann jag fler människor som hungrade efter att få undervisning om Herrens ord. Dagen då vi anlände hade regeringen dragit in på kommunikationsmedlen eftersom det inte fanns något bränsle. Stavspresidenten trodde inte att de 700 medlemmar som hade planerat att vara med på vår brasafton skulle ha möjlighet att ta sig dit. Vi försäkrade honom om att vi skulle undervisa alla som kom, vare sig de var få eller många. När vi kom in i den iordningställda salen omkring tjugo minuter innan mötet började, såg vi över 300 vörndnadsfulla medlemmar samlade som satt tysta och lyssnade på inspelade psalmer. Jag överväldigades av Anden. Under kvällens gång kom på något sätt, genom något underverk, ytterligare 300 personer. De hungrade efter Herrens ord. Alla hade de sina skrifter med sig och följde ivrigt med när vi undervisade dem ur standardverken. Tack vare deras exempel såg jag med nya ögon på mitt eget behov av att förbättra mig. Kanske är många av oss för inriktade på världsliga skatter. Jag undrar om vi har blivit nonchalanta eller självbelåtna när det gäller att studera ordet och efterleva läran.

Gamla testamentets profet Amos talade om en hunger efter att höra ordet — eller, med andra ord, en andlig hunger. "Se, dagar skall komma, säger Herren, Herren, då jag skall sända hunger i landet, inte en hunger efter bröd, inte en törst efter vatten, utan efter att höra Herrens ord." (Amos 8:11) I Afrika träffade jag medlemmar som inte bara var hungriga efter bröd och vatten utan också efter att höra Herrens ord. Eftersom de har upplevt andlig hunger har de lärt sig, som Nephi sade, hur man mättar sig "med Kristi ord, ty se, Kristi ord skola tillkännagiva för eder allt vad I skolen göra". (2 Nephi 32:3)

Tänk er vilken andlig hunger vi skulle känna om vi inte hade några skrifter att mätta oss med. Under

århundraden har folk varit utan någon uppteckning av lagen. Tänk på Lehis familj när de flydde ut i vildmarken, till exempel, eller mulekiterna som inte "bragt några uppteckningar med sig" (Omni 1:17), eller under Gamla testamentets tid när människorna antingen inte hade någon lagbok eller hade glömt bort den, som när Esra och Nehemja på nytt fick undervisa judarna som återvände från Babylons fångenskap om lagboken. (Se Neh 8:1–13.)

Lär er att älska skrifterna i er ungdom

Mitt favoritexempel från Gamla testamentet är när Josia, pojkungen, intog tronen vid åtta års ålder. Hans berättelse visar vilken inverkan en ung person kan ha som funnit att skrifterna är dyrbarare än guld och sötare än honung. Alla kungar före Josia och efter honom var onda. Antingen hade de inte lagen eller också valde de att inte läsa den eller följa den. Men under Josias regering fann Hilkia, högrästen, den förlorade lagboken i Herrens hus. (Se 2 Kung 22:8.) Den lästes för Josia. Josias hjärta blev mjukt och han omvände sig och grät inför Herren. (Se 2 Kung 22:19.) Sedan samlade han hela sitt folk vid templet och läste orden för dem, och tillsammans slöt de ett förbund att hålla Guds bud:

"Han läste upp för dem allt som stod i förbunds boken som man hade funnit i Herrens hus.

Och kungen [och hans folk] trädde fram till pelaren och slöt inför Herrens ansikte det förbundet att de skulle följa Herren och hålla fast vid hans bud, hans vittnesbörd och stadgar av hela sitt hjärta och av hela sin själ och upprätthålla detta förbunds ord, som var skrivna i denna bok. Och allt folket trädde in i förbundet." (2 Kung 23:2–3)

Vilken inspirerande berättelse det är. Jag undrar ofta varför Josia var en sådan ståndaktig ande som följde undervisningen i lagboken. Varför skilde sig hans reaktion både från kungarna före honom och efter honom? Finns det någon tillämpning här för er i er unga ålder om att värdesätta skrifterna genom att läsa dem, hörsamma dem, sluta förbund att hålla buden i dem och sedan hålla fast vid förbundet?

Kanske påminde skrifterna Josia om något odödligt eller väckte ett minne av någon lärdom från föruttilvaron. Äldste Maxwell sade vid KUV:s symposium vid BYU 1991: "Kanske finns det något samband mellan skrifternas minnesväckande krafter och våra minnesglimtar av föruttilvaron, eller så uppväcker de

åtminstone vår mottaglighet som vi så länge närt där." ("Teaching by the Spirit — 'The Language of Inspiration'", i *Old Testament Symposium Speeches*, 1991, [1991], s 1)

Kanske är det därför vi så ofta ser uppmaningen "kommen ihåg, kommen ihåg" i skrifterna. (Mosiah 2:41, Alma 37:13, Helaman 5:9, 12; 14:30) Det är inte bara underverken och nådegärningarna i det här livet som vi kommer ihåg, utan också den milda undervisningen från vår föruttilvaron. Äldste Maxwell sade att vi kan lära oss mycket av att studera och begrunda och på så sätt uppväcka glimtar av tidigare undervisning som vi fått av vår himmelske Fader.

Under ett besök hos en missionspresident och hans familj i Ryssland satte sig äldste Maxwell ner med de fem unga döttrarna i familjen en morgon för att samtala. Det första han frågade dem var vilket skriftställe de hade begrundat den dagen. Flickorna överrumplades av frågan. Men tänk på det. Äldste Maxwell antog helt enkelt att skrifterna var lika dyrbara som guld och sötare än honung för dem som de var för honom. Om vi gjorde som han föreslog och alltid hade ett skriftställe i sinnet så skulle vi ha skriftstudier medan vi gick mellan våra lektioner, körde till olika möten eller städade huset. Det skulle börja tidigt i vårt liv och vara fortgående och konstant. Vi skulle ständigt mätta oss och motverka personlig svält och andlig hunger. Guds ord skulle vara skrivet, "inte på tavlor av sten utan på tavlor av kött, på [våra] människohjärtan". (2 Kor 3:3)

Också för äldste Maxwells små barnbarn var han känd för sin betoning på skrifterna. Många av er kommer förmodligen ihåg att han i sitt sista generalkonferenstal berättade om ett tillfälle när han besökte sina barnbarn sent en kväll. Hans barnbarn Robbie hade redan gått och lagt sig. När äldste Maxwell hade kommit sade Robbies mamma: "Robbie, morfar Neal är här." Han hörde en trött liten röst från sovrummet som sade: "Ska jag ta med skrifterna?" (*Liahona*, maj 2004, s 46) Liksom pojkungen Josia och barnbarnet Robbie bör vi lära oss tidigt i vårt liv att älska skrifterna, att mätta oss med dem och att lära oss av dem.

Våra barnbarn börjar också lära sig älska skrifterna vid denna tidpunkt i livet. Vi är så glada för deras gensvar på dem. Treåriga Joshua, till exempel, som älskar att höra om hjältar i alla berättelser, brukade utropa när vi kom till berättelsens höjdpunkt i skrifterna: "Och vem räddar dem? Jesus räddar dem!"

Joshua lärde sig något viktigt: att Jesus verkligen är vår Frälsare. Till och med hans namn betyder "att rädda". Nu i sina böner ber Joshua för de personer han lär känna dag för dag. En gång bad han att Petrus inte skulle sjunka igen, och sedan bad han att svinen inte skulle drunkna när de sprang ut i havet. En annan gång bad han att Laman och Lemuel skulle vara snälla mot Nephi. Och vi har till och med hört honom be för Jesus' pappa, som är vår himmelske Fader. Joshua fick nyligen en egen Mormons bok av barn tillsynsledaren i Primär. Sedan dess har han inte velat att hans mamma ska läsa från den tecknade versionen. Han sade till henne att han tycker bättre om de riktiga orden.

Ett annat barnbarn, Tanner, som är sex år, har tagit simlektioner den här sommaren. Först var han faktiskt ganska rädd för vattnet. Dagen då de äntligen skulle hoppa i bassängen vid den djupa delen alldeles själva, hade familjen uppenbarligen inte läst skrifterna vid frukosten som de brukade. Tanner hoppade i det djupa vattnet fastän han var nervös. Men när han kom upp såg han till att hans mamma fick reda på att han var upprörd: Han sade: "Om vi hade kommit ihåg att läsa skrifterna i morse så skulle jag inte ha varit så rädd att hoppa i." Vår dotter kände sig tillrättvisad men också glad att hennes lille son satte sådant värde på Anden och kraften som skrifterna gav honom i livet. Skriftstudier kan ge oss styrka att hoppa ner i det djupa vatten som också vi ibland kallas att simma i. (Se L&F 127:2.)

Lärdomar som kan förändra vårt liv

Aposteln Paulus lovordade Timoteus för att han tidigt i livet lärt känna och lärt sig älska skrifterna. Samtidigt beskriver han de stora välsignelser som också vi kan få av skriftstudier:

"Du känner från barndomen de heliga Skrifterna som kan göra dig vis, så att du blir frälst genom tron i Kristus Jesus.

Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet,

för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning." (2 Tim 3:15–17)

Vilka underbara välsignelser vi får genom att studera de heliga skrifterna. De kan göra oss "visa, så att vi blir frälsta". De kan stärka vår tro på Jesus Kristus och hans plan. De kan undervisa oss om våra svagheter

och vårt behov av att omvända oss. De kan undervisa oss om evangeliet.

President Boyd K Packer har många gånger sagt: "Sann lärdom, som blir förstådd, förändrar attityder och beteende. Att studera evangeliet lärdomar förbättrar beteendet snabbare än studier av själva beteendet." ("Frukten icke", *Liahona*, maj 2004, s 79) Genom skrifterna kan vi få den sanna läran direkt från källan, vilket i sin tur hjälper oss att bli fullkomliga eller fullt färdiga, som Paulus säger. Det är aldrig för sent att på allvar börja mätta sig med lärdomarna som finns i skrifterna. Faktum är att det vore en jättebra start för oss alla att börja redan i kväll.

Under den här tiden i ert liv fattar ni stora och viktiga beslut om praktiskt taget allting — skola, jobb, yrkesbana, mission, vänner, träffar, äktenskap, barn, ekonomi, bomiljö, trofasthet i kyrkan och så vidare. Jag har tänkt på och bett mycket och innerligt om vad jag kan säga som kan hjälpa var och en av er personligen under dessa viktiga år av beslutsfattande. Ni behöver enskild vägledning. Ni behöver personlig uppenbarelse till hjälp i era unika omständigheter. Alma lärde att "ordets predikan ... gjorde ett mycket kraftigare intryck på människornas sinnen än svärdet eller något annat ... [Därför] trodde Alma, att det nu skulle vara rådligt att försöka Guds ords kraft på dem." (Alma 31:5) Jag vet och vittnar om att när vi "försöker Guds ords kraft" så får var och en av oss tröst, vägledning och personlig uppenbarelse.

Hur kommer det sig att skriftstudier påverkar oss så starkt? Skrifterna inbjuder Anden. Det är Anden som tröstar och vägleder oss. Det är Anden som undervisar och uppenbarar Herrens sinne och vilja för oss. President Spencer W Kimball sade:

"Jag märker att när jag tar lättvindigt på mitt förhållande till gudomen, och när det verkar som om inget gudomligt öra lyssnar och ingen gudomlig röst talar, är jag långt, långt borta. Om jag fördjupar mig i skrifterna, minskar avståndet och andligheten återvänder." (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, sammanst av Edward L Kimball, s 135)

Skrifterna välsignar oss med tröst

I filmatiseringen av C S Lewis' liv gav personen som spelade honom ett djupsinnigt uttalande om bön av honom som jag tror fungerar lika bra när det gäller skriftstudier. Han sade: "Jag ber eftersom jag inte kan hjälpa det. Jag ber för att jag är hjälplös. Behovet

flödar ut ur mig hela tiden, när jag är vaken och när jag sover. Det förändrar inte Gud, det förändrar mig.” (Ord från teater- och filmmanuset av William Nicholson, *Shadowlands*, [1994]) Jag känner likadant när det gäller skrifterna. Jag vänder mig till dem därför att ”behovet flödar ut ur mig hela tiden”. Jag är medveten om mitt stora behov av att Guds ord mättar min själ och lär mig allt som jag behöver veta. De förändrar mig.

Många av er minns och älskar den inspirerande berättelsen om Betsie och Corrie ten Boom, holländska systrar som var krigsfångar i Nazityskland, och hur de vände sig till Bibeln under sin stora nöd i Ravensbrück, det ökända koncentrationslägret för kvinnor. Corrie berättar:

”Men för oss — från morgonen tills ljuset släcktes, när vi inte stod uppställda i givakt — var bibeln centrum för en allt större cirkel av hjälp och hopp. Såsom hemlösa samlades kring en flammande eld, så samlades vi omkring den och höll fram våra hjärtan i dess värme och ljus. Ju mörkare natten omkring oss blev, desto ljusare och sannare och vackrare brann Guds ord. ’Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller hunger, nakenhet, fara eller svärd? ... [Nej] ... i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss.’

Jag brukade se mig omkring, medan Betsie läste, se hur det ena ansiktet efter det andra ljusnade.” (Se Corrie Ten Boom, *Gömstället*, s 235.)

Guds ord mättade och gav stöd åt dessa kvinnor. Orden gav dem värme och ljus. De var dyrbarare än guld och sötare än honung.

Skrifterna välsignar oss med uppenbarelse

Ibland kommer exakta ord i skrifterna som kraftfulla svar på våra böner. När vi läser skrifterna öppnas också vårt sinne och hjärta för tankar som Anden manar till. Vi är mycket mer mottagliga för sådan hjälp i våra skriftstudier om vi verkligen söker, önskar och frågar.

Joseph Smith tog emot uppenbarelser om och om igen när han läste skrifterna och ställde inspirerade frågor. Vi vet alla att vi har den underbara första synen som inträffade till följd av att denna 14-åriga pojke studerade skrifterna och ställde en viktig fråga. Han behövde veta vilken kyrka som var sann och höll fast vid löftet i Jakobs brev att Herren skulle

svara dem som uppriktigt frågar honom. Visste ni förresten att kapitel 76 kom när Joseph begrundade orden i Johannes evangelium om människornas frälsning? Synen om härlighetsgraderna öppnade sig för honom. Faktum är att en lärd medlem i kyrkan har beräknat följande:

”Över 50 procent av uppenbarelserna i Läran och förbunden togs emot under den tidsperiod då den inspirerade översättningen av Bibeln ägde rum. I Joseph Smiths översättningsarbete får vi en levande lektion i hur man får uppenbarelser. När profeten fördjupade sig i skrifterna väcktes tankar och nyfikenhet och frågor till liv som i många fall ledde till att kyrkans medlemmar fick större ljus och kunskap i form av fler uppenbarelser.” (Robert L Millet, ”Joseph Smith’s Translation of the Bible and the Doctrine and Covenants”, i *Studies in Scripture: Volume One, the Doctrine and Covenants* [1984], 1:139, red Robert L Millet och Kent P Jackson)

Andra profeters uppenbarelser följde samma mönster. Läran och förbunden 138 uppenbarades för president Joseph F Smith när han begrundade Petrus ord om andevärlden.

Var och en av oss har rätt till personlig uppenbarelse. Skrifterna kan vara vår främsta källa till detta. En professor vid BYU berättade följande om en kvinna som vägledades av Anden i sina studier av skrifterna. Professorn sade:

”En kvinna blev vägledad att lära sig höra Andens röst medan hon läste skrifterna. Hon fick lära sig att hon skulle knäböja i bön, tacka sin himmelske Fader för skrifterna, be om att Anden skulle vara med henne när hon läste och sedan säga till Herren vad hon ville få ut av skriftstudierna den dagen — en fråga som hon behövde svar på, kanske vägledning i en relation, kanske en bekräftelse på ett beslut. Hon slog upp sina skrifter ... och började läsa. Hon behövde aldrig läsa särskilt länge ... förrän Anden gav henne det svar hon sökte. Genom dessa dagliga frågor och svar-stunder med skrifterna och Anden ökade hennes lyhördhet för Andens viskningar — och hon blev förälskad i skrifterna.

Jag har återgett hennes upplevelser för andra som sedan gjort samma sak. Resultaten har varit häpnadsväckande. Allt ifrån ekonomiska problem till relationsproblem har blivit lösta. Och samtidigt har deras förmåga att höra den Helige Andens röst ökat.”

(“Let Your Spirit Take the Lead”, av Wendy L Watson, *The Power of His Redemption: Talks from the 2003 BYU Women’s Conference*, [2004], s 326)

Också jag har kommit att älska och lita till skrifterna i mitt liv. De är dyrbarare än guld för mig. Svaren kommer inte alltid så snabbt till mig, men de kommer. Ibland kommer de också i form av frid och tröst medan jag väntar på att kunna förstå Herrens vilja eller hans tidsschema. När jag var ung mamma uppmanade president Spencer W Kimball kvinnorna i kyrkan att bli skriftlära. (The Role of Righteous Women”, *Ensign*, nov 1979, s 102) Om tiden tillät skulle jag kunna återge otaliga sätt som jag fick hjälp som mamma tack vare att jag följde denna uppmaning. Om ni bläddrade igenom mina skrifter skulle ni se mina barns namn skrivna i marginalerna bredvid olika skriftställen som jag visste, genom uppenbarelsens kraft, att jag behövde läsa för dem.

Likaså har Herrens ord välsignat mig i mitt tjänande i kyrkan. När jag kallades att bli Unga kvinnors president gick jag och sökte i skrifterna. Jag sökte tröst och vägledning eftersom jag kände mig så otillräcklig och överväldigad av ansvaret som fick min begränsade förmåga att kännas ännu mer obetydlig. Berättelserna i skrifterna om profeter och ledare som kände sig otillräckliga i sina kallelser gav mig frid och lärde mig att Herren hjälper dem han kallar.

En sådan profet, Enok, sade: ”Varför har jag, som är blott en gosse, funnit nåd inför dina ögon, och allt folket hatar mig, ty jag talar blott med svårighet? Varför är jag din tjänare?”

Och Herren sade till Enok: Gå och gör såsom jag befallt dig ... Öppna din mun så skall den bliva fylld, och jag skall giva dig talförhet.” (Moses 6:31–32) Mose kände sig också otillräcklig, och Herren lovade: ”Jag skall vara med din mun och lära dig vad du skall säga.” (2 Mos 4:12) Och Jeremia fick följande välsignelse: ”Frukta inte ... ty jag är med dig för att rädda dig ... [och] jag lägger mina ord i din mun.” (Jer 1:8–9)

Medan jag läste fick jag särskild tröst av löftena som gavs till Frälsaren. Jag kände att min himmelske Fader ville att jag skulle tillämpa de välsignelserna på mig själv i min nöd. ”Herren HERREN har givit mig en tunga med lärdom, så att jag förstår att med mina ord hjälpa den trötte.” (Jes 50:4) Detta skriftställe tog mig till ett annat som jag har hållit fast vid som mitt tema: ”Ty jag skall själv lägga orden i er mun och ge

er vishet som ingen av era fiender skall kunna stå emot eller motsäga.” (Luk 21:15) Varje dag under de senaste tre åren har jag bett om att få ord till min mun och visdom. Det var min högsta önskan (och just det jag kände mig mest otillräcklig i) att få veta vad Herren ville att jag skulle undervisa om — att få visdom, och sedan kunna få fram orden för att förmedla budskapet — att ha ord i min mun. Genom skrifterna har jag funnit personliga uppenbarelsen som har väglett mig och tröstat mig i denna kallelse. Herrens ord är ”dyrbarare än guld [och] ... sötare än honung” i mitt liv. (Ps 19:10)

Skrifterna välsignar oss med vittnesbörd

En av de största välsignelserna vi har som medlemmar i kyrkan är nutida skrifter som ytterligare vittnar om att Jesus är Kristus och som återställer lärans fullhet i hans evangelium. Var och en av våra nutida profeter har uppmanat oss att läsa Mormons bok och att leva efter dess föreskrifter med löftet om att vi får stora välsignelser därigenom.

Jag tror att vi alla vet ved det här laget att president Gordon B Hinckley i augusti uppmanade alla medlemmar i kyrkan att läsa eller läsa om Mormons bok före slutet av detta jubileumsår. Varför tror ni att vår profet har bett oss göra det? Varför? Vi bör alla fråga oss själva: Vad behöver jag lära mig? Hur behöver jag förbättra mig? Vad behöver jag hjälp med? Vi kommer att finna personliga anledningar till och behov av att läsa Mormons bok. Då har president Hinckley lovat oss att ”[ni] kommer ... att känna Herrens ande i större mått i ert liv och ert hem, en starkare beslutsamhet att vandra i lydnad mot hans bud och ett starkare vittnesbörd om att Guds Son verkligen lever.” (”Ett levande och sant vittnesbörd”, *Liahona*, aug 2005, s 6)

Herrens ande åtföljer Mormons bok. Mina vänner Wilford och Kathleen Andersen, som verkade som missionspresident i Guadalajara i Mexico, såg bokstavligt talat andan i Mormons bok i verksamhet. Syster Andersen kände sig manad under deras sista år på missionen att undervisa sina tre söner hemma i stället för att de skulle gå i skolan. Men hon behövde hjälp med att undervisa dem i spanska. Hon bad om att finna en lämplig privatlärare. Hon leddes till Irma Encinas som hade varit lärare i 20 år och som nyligen hade flyttat till staden. Irma Encinas kom två gånger i veckan för att arbeta med pojkbarna.

När tre veckor hade gått på skolåret insåg syster Andersen att hon hade anställt någon som kanske skulle vara intresserad av att lära sig mer om kyrkan. Så hon berättade om Joseph Smith och Mormons bok. Syster Andersen bestämde sig sedan för att pojkarnas studiematerial på spanska skulle vara Mormons bok. Pojkarna läste båda högt på spanska ur skrifterna vid varje besök. Sedan fick läraren anvisningar om att ställa frågor om läsningen och att pojkarna skulle svara på spanska. Medan pojkarna lärde sig spanska lärde sig Irma Encinas mer om Mormons bok.

Efter julen kom Irma Encinas till syster Andersen och började gråta. Hon behövde berätta vad som hade hänt. Hon sade att varje gång pojkarna läste ur Mormons bok så såg hon ett ljussken runt deras ansikten. När de slog ihop böckerna försvann ljuset omedelbart. Hon erkände att hennes syster som bodde hos henne hade fått en Mormons bok elva år tidigare, men hade inte läst den. Denna ovanliga upplevelse fick dem båda att leta efter den dammiga boken bland bokhyllorna. De ville själva ta reda på vad det var för ljus som strålade ut från den här boken. Ni kan säkert lista ut resten av berättelsen. De började läsa Mormons bok och bad missionärerna att undervisa dem. De döptes två veckor efter den första missionärslektionen.

Mitt vittnesbörd

President Hinckley har lovat var och en av oss samma ljus när vi läser Mormons bok. Jag har läst Mormons bok på nytt under de senaste veckorna. Det har stärkt vittnesbördet som brinner i mitt hjärta om att Jesus Kristus är världens Återlösare. Nästan varje vers vittnar om honom. President Boyd K Packer sade: "Av Mormons boks 6 000 verser nämns han direkt i över hälften." (*Liahona*, maj 2005, s 8)

Folket i Mormons bok såg fram emot Herren med hopp om hans återlösning, och de såg tillbaka på hans exemplariska liv och återlösande död med hopp om hans försoning. Långt innan Kristus föddes skrev Jakob: "Tror du de heliga skrifterna? ... ty de vittna om Kristus. Se, jag säger dig, att ingen av profeterna hava skrivit eller profeterat, med mindre de hava talat något angående denne Kristus." (MB Jakob 7:10–11) Och långt efter det att Kristus hade kommit skrev Mormon: "Det som står på dessa plåtar gläder mig storligen på grund av profetierna om Kristi ankomst

och mina förfäder veta, att många av dem blivit uppfyllda." (Mormons ord 1:4) Vilket brett och underbart perspektiv att bevittna. När jag läste insåg jag att det var genom folkets tro på Kristus och hans försoning som de uthärdade pina och bedrövelse och övervann synder och frestelser. Jag vet att Jesus är den levande Kristus. Jag har känt mig manad att sjunga sången om hans återlösande kärlek. (Se Alma 5:26.)

Medan jag läste började jag också få en inblick i hur betydelsefulla plåtarna var — mässingsplåtarna, de tjugofyra guldplåtarna och nephiternas uppteckningar på stora och små plåtar. Jag insåg att de var dyrbarare än guld för Lehi och hans efterkommande. Alma bjuder hem oss till sig — som jag önskade att jag kunde ha gjort i kväll — och låter oss lyssna när han undervisar sin son Helaman. Han berättar för honom varför var och en av dessa uppteckningar är så viktig. Han överlämnar till honom det stora ansvaret att inte bara ta hand om plåtarna och fortsätta skriva på dem, utan också att undervisa om sanningarna i dem. Han sade: "Ty lika säkert som denne vägvisare [Liahona] förde våra fäder, vilka färdades i den angivna riktningen, till det förlovade landet, lika säkert skola Kristi ord, om vi följa deras ledning, föra oss bortom denna sorgens dal och in i ett mycket bättre löftets land." (Alma 37:45)

Jag har fått de välsignelser som president Hinckley lovade — ett större mått av Anden, en önskan att omvända mig och mer ståndaktigt vandra i lydriad, och ett vittnesbörd om att Guds Son verkligen lever. Jag ber att ni ska använda denna tid i er ungdom till att mätta er med skrifterna, att etablera ett mönster som ni följer hela livet, inbjuda personliga uppenbarelser genom skrifterna och lära er om Jesus Kristus.

"Jag älskar Herren. I honom fröjdar sig min själ." (John Tanner, "I Love the Lord" [Jackman Music Corp., 2000], s 2; se också 2 Nephi 4:15–16.) Jag vet att vår himmelske Fader lever och att han älskar oss så mycket att han talar till oss genom skrifterna. Jag vittnar tillsammans med Nephi om att "min själ fröjdar sig över de heliga skrifterna". (2 Nephi 4:15) Skrifterna har stärkt mitt vittnesbörd, undervisat mig om sanningen, väglett min stig och tröstat mig under sorger — liksom jag vet att de kommer att göra för er. "Genom dem har jag blivit varnad och när jag har följt dem har jag fått stor lön. De är dyrbarare än guld, än mängder av fint guld. De är sötare än honung, än renaste honung." (Se Ps 19:11–12.) I Jesu Kristi namn, amen.